

med landbrugets formindskede indkomster vil ramme industriens afsætningsmuligheder på hjemmemarkedet og dermed — i alt fald i en overgangsperiode — reducere industriens produktion og beskæftigelse. Dette kan næppe karakteriseres som en fordel for industrien.

7) Ulemperne og risikoen ved at stå uden for en europæisk industripolitik behandles meget summarisk i publikationen. Konklusionen synes at være, at det nærmest vil være en fordel for dansk industri at stå uden for et sådant samarbejde. Denne konklusion bygger tilsyneladende bl. a. på den betragtning, at en stigende eksport, f. eks. til offentlige virksomheder, vil medføre en stigende import af færdigvarer eller reduceret eksport på andre områder, en betragtning, som i realiteten benægter, at der er fordele forbundet med en udvidet international arbejdsdeling.

Publikationens *langsigtede* betragtninger bygger på analysemetoder, der giver et misvisende indtryk af ulemperne for Danmark af at stå uden for EF.

Forskellen i bruttonationalproduktet i tilfælde af medlemskab og ikke-medlemskab anslås ved beregninger, der er baseret på ovennævnte forudsætninger, som markedssekretariatet anser for urigtige, til 1,5 mia. kr. i 1978.

Med en prisstigningsfaktor på 4½ pct. beregnes bruttonationalproduktet i 1978 til 230 mia. kr., der i ikke-medlemsskabssituationen reduceres med 1,5 mia. kr. — altså en forskel i rådighedsbeløbet på ca. 1,6 pct.

Der tages i beregningen tilsyneladende slet ikke hensyn til de meget væsentlige sammenhænge i samfundsøkonomien, herunder især sammenhængen mellem produktion, beskæftigelse og indkomst på den ene side og import på den anden side. Hvis importen må reduceres på grund af mindre landbrugseksportindtægter, vil også produktion og beskæftigelse og dermed indkomsten gå ned. Denne udvikling vil uundgåeligt påvirke bruttonationalproduktet i hvert af årene frem til 1978. Forskellen på bruttonationalproduktets størrelse i medlemskabssituationen og ikke-medlemskabssituationen i 1978 ville derfor blive langt større end angivet i publikationen.

(Se også bilag 3 og 4, som behandler svaret på spørgsmål 51).

Spørgsmål 52:

I dagbladet *Aktuelt* fredag den 30. juni 1972 er optaget en annonce, indrykket af Folkebevægelsen imod EF, som argumenterer imod dansk medlemskab af EF. Annoncen slutter med følgende: (Her følger det som bilag vedlagte citat af annoncens „dokumentation“, se side 9).

Udvalget udbeder sig ministerens kommentarer hertil.

Swår:

Under betegnelsen „dokumentation“ er der i den i spørgsmålet omtalte annonce givet 8 linjer af en dom, hvis begrundelse og konklusion alene fylder mere end 6 sider. En oversættelse af de væsentligste dele af dommens begrundelse vedlægges.

I det følgende refereres først dommens hovedlinjer, og dernæst knyttes visse bemærkninger hertil.

A. Dommen.

På grundlag af EFs forordninger nr. 120/67 og 473/67 er eksport af bl. a. majs betinget af en eksportlicens. En sådan licens udstedes af de nationale landbrugsadministrationer for et givet kvantum majs og er kun gyldig i en given periode.

Til sikkerhed for gennemførelsen af eksporten indbetaler eksportøren til den nationale landbrugsadministration et garantibeløb på 0,5 re pr. ton. I det omfang eksporten ikke udføres, fortabes dette beløb. Denne ordning, der sikrer, at eksportlicenser i det væsentligste udnyttes, giver myndighederne det kendskab til markedsbevægelserne, som er nødvendigt for at kunne administrere fællesmarkedets landbrugsordninger.

En tysk eksportør, der på grundlag af denne ordning tabte et kautionsbeløb på ca. 17.000 D-mark, fandt, at denne ordning var ulovlig bl. a. fordi den strød mod de frihedsrettigheder og grundlæggende retsprincipper, som garanteres af den tyske grundlov. Han søgte derfor ved forvaltningsretten i Frankfurt den tyske landbrugsadministration med påstand om at få sit tabte kautionsbeløb tilbage.

Forvaltningsdomstolen besluttede at forelægge spørgsmålet om forordningernes gyldighed for EF-domstolen efter reglen i EØF-traktatens art. 177. Som grundlag for denne